

כמה אלפים נופלים מישראל על ידו לזמן מועט, אמר, ודאי השעה עומדת לי, ולכן ועתה, ולא בזמן אחר.

לכה? לך הנה לו לכתב! מה זה לכה? אמר, נזרו עצמנו לאותו שמרחף בכנפיו עליהם לאותו ששמו כ"ה. ועתה לכה, נערף קרב באותו כ"ה. (ועתה לכה, כמו שנאמר (מלכים-ב ג) ועתה לשלל מואב).

אמר, עד עתה לא היה בעולם מי שיכול להם, בגלל אותו הפטרון שעומד עליהם. כעת שהשעה עומדת לנו, לכה נעשה קרב. וכל עצת אותו רשע לכ"ה היתה, שכתוב ואנכי אקרה פה. אעקר את אותה פה ממקומה. ושניהם בעצה רעה היו לכה הזו, כמו שנאמר (תהלים ב) על ה' ועל משיחו. לא ידעו שהרי אחר כך הכה הזו תעקר אותם מן העולם. כי עצום הוא ממני. וכי עד אותה שעה איפה ערכו קרב בו ונצחו אותו? באיזה מקום נפגשו בחרבם והיו גברים כגבורים להראות גבורתם? מה זה פי עצום הוא ממני? אלא אותו רשע היה חכם וראה למרחוק. ראה את דוד המלך שבא מרות המואביה גבור תקיף פאריה, ועשה קרבות תקיפים ונצח את מואב, ושם אותם פחת רגליו. אמר, עצום הוא. אותו שירש אותה גבורה, מלך אחד מהם יצא מאתנו להשמיד את מואב.

אולי אוכל נפה בו. פסוק זה כף הנה לו לומר: אולי אוכל אפה בו, או אולי נוכל נפה בו. אלא אותו רשע היה חכם. אמר, ראיתי יד אחת של אריה תקיף אחד, פרוש רגל (יד), אם אוכל עמך שנתחבר (שינוי) שניהם (ונתחבר)

נפלין מישראל על ידוי לזמן זעיר, אמר ודאי השתא שעתא קיימי לי. ובגין כף ועתה, ולא בזמנא אחרא.

לכה, לך מיבעי ליה, מאי לכה. אמר, נזדרז גרמן לההוא דרחיף בגדפוי עלייהו, לההוא דשמיה כ"ה. ועתה לכה, נגח קרבא בההוא כ"ה. (ועתה לכה כמה דאת אמר (מלכים ב' ג) ועתה לשלל מואב).

אמר, עד השתא לא היה בעלמא מאן דיכול להו, בגין ההוא פטרונא דקיימא עלייהו, השתא דשתא קיימא לן, לכה נעביד קרבא. וכל עיטא דההוא רשע לכ"ה הנה, דכתיב ואנכי אקרה כה אעקר לההוא כה מאתריה. ותרווייהו בעיטא בישא להאי כה הו, כמה דאת אמר (תהלים ב) על יי ועל משיחו, לא ידעו דהא לבתר, האי כ"ה אעקר לון מעלמא.

כי עצום הוא ממני. וכי עד ההוא שעתא אן אנחו ביה קרבא ונצחו ליה. באן אתר אערעו בחרבא דלהון, והו גברין (דף קצ"ח ע"ב) כגברין לאחזאה גבורתא דלהון. מאי פי עצום הוא ממני. אלא ההוא רשע חפים הוה, וחמי למרחיק, חמא לדוד מלפא, דאתי מרות המואביה, גיבר תקיף פאריה, ועביד קרבין תקיפין, ונצח למואב, ושוי לון תחות רגלוי. אמר עצום הוא. ההוא דירתא ההוא גבורתא, חד מלפא דלהון, מינן יפוק לשיצאה למואב. אולי אוכל נפה בו. האי קרא הכי הוה ליה למימר, אולי אוכל אפה בו. או אולי נוכל נפה בו. אלא ההוא רשע הוה חפים, אמר, חמינא ידא חדא, דחד אריא תקיפא, פריש רגלא (ידא), אי איכול עמך, דנתחבר (כ"א

תרווייהו (ונתחבר) ונגרע מההוא אריה ידא דא, עד לא ייתי ההוא